

فصل هفتم

طبيعت

پروازِ قطره

خورشید و سطح آسمان بود و از بالا به دریای آبی نگاه می‌کرد. ناگهان آب دریا موجی زد و قطره‌های آب به اطراف پراکنده شدند. خورشید قطره‌ی آبی را دید که خیلی ناراحت است. از او پرسید: «چرا این قدر ناراحتی؟»

قطره گفت: «دلم می‌خواهد مثل چند روز پیش، به شکل ابر دریایم.»

خورشید گفت: «چه شد که به دریا آمدید؟»

او گفت: «ما اوّل ابر بودیم. یک روز داشتیم با دوستانان بازی می‌کردیم که ناگهان باد تنده وزید. باد ما را به این طرف و آن طرف برد. آنجا هوا خیلی سرد بود؛ باران شدیم و روی دریا باریدیم. خیلی از دوستانم روی کوه و جنگل و صحراء باریدند؛ بعضی از آن‌ها هم، همراه رودها به دریا آمدند.»

خورشید گفت: «حالا چرا دلتان می خواهد دوباره به شکل ابر در بیاید؟»
قطره‌ی آب گفت: «چون دوست داریم در آسان به این طرف و آن طرف برویم. در
آنجا باران بشویم و بر زمین هایی که به آب نیاز دارند، پیاریم و گل‌ها و گیاهان تشنۀ را سیراب
کنیم.»

خورشید بخندی زد و گفت: «عزیزم، هیچ ناراحت نباش! من می‌توانم دوباره شما را به
شکل ابرِ قشنگی در بیاورم.»

قطره با خوشحالی فریاد زد: «راست می‌گویی؟»
خورشید گفت: «بله!» بعد، گرما و نور خود را روی قدره‌های آب پاشید. آن‌ها کم کم گرم
شدند، بعد هم آرام آرام بخار شدند و بالا رفند و به شکل یک تگله ابرِ کوچک و قشنگ درآمدند.
ابر کوچولو آن قدر بالا رفت که به خورشید نزدیک شد و صورتِ طلایی و قشنگ خورشید را
پوسيد.

درست، نادرست

۱. خورشید کنار آسمان بود.
۲. قطره دلش می خواست ابر بشود و بیارد.
۳. قطره ها کم کم گرم شدند؛ بعد هم آرام آرام بخار شدند.
- ۴

گوش کن و بگو

۱. خورشید چه دید؟
۲. چرا قطره ها دوست داشتند به شکل ابر در بیانند؟
۳. پایان داستان چه شد؟
- ۴

واژه سازی

به چیزی که مناسب نباشد، «نامناسب» می گویند.
 به کاری که تمام نشده باشد، «ناتمام» می گویند.
 به کسی که راحت نباشد، «ناراحت» می گویند.

حالا تو بگو

ناآشنا، نامرتب، نادرست، نایبنا، ناشنوا، ناراضی

بیاموز و بگو

- آب بخار می‌شود. ←
او آهسته آهسته حرف می‌زند. ←
او غذا خورد. ←

حالات و بگو

- علی درسشن را خواند ←
گلی آمد ←

پیداکن و بگو

۱. کلمه‌هایی را که حرف «ح» دارند.
۲. کلمه‌هایی را که حرف «و» در آن‌ها صدای «أُ» می‌دهد.

فکر کن و بگو

۱. خورشید چه فایده‌هایی دارد؟
۲. چرا باید در مصرف آب صرفه‌جویی کنیم؟

بازی، بازی، بازی

دانش‌آموزان کلاس به چند گروه تقسیم شوند. یک گروه از دانش‌آموزان به جلوی کلاس بیایند. اوّلین نفر یک کلمه بگوید و هر کدام از اعضای گروه یک کلمه به آن اضافه کنند تا جمله‌هایی ساخته شود. این بازی تا پایان کار گروه ادامه یابد.

حکایت

شیر و موش

شیری در زیر درختی خوابیده بود. موشی از راه رسید و شروع کرد به بازی کردن با دم او. شیر از خواب بیدار شد و با خشم موش را گرفت. موش با ترس و لرز گفت: «ای شیر مرا بیخس. من هم یک روز به تو کمک می‌کنم.» شیر خنده‌اش گرفت، فکری کرد و گفت: «موش برای من که سلطان جنگل هستم، چه کاری می‌تواند انجام دهد؟»

چندی گذشت و شکارچی‌ها شیر را به دام انداختند. شیر هرچه تلاش کرد، نتوانست خود را نجات دهد. همان موقع موش رسید؛ بندها را جوید و شیر را نجات داد. شیر از اینکه موش را دست کم گرفته بود، پشیمان شد و به اشتباه خود بی‌بُرد.

* به نظر شما چرا شیر در دام شکارچی‌ها افتاد؟

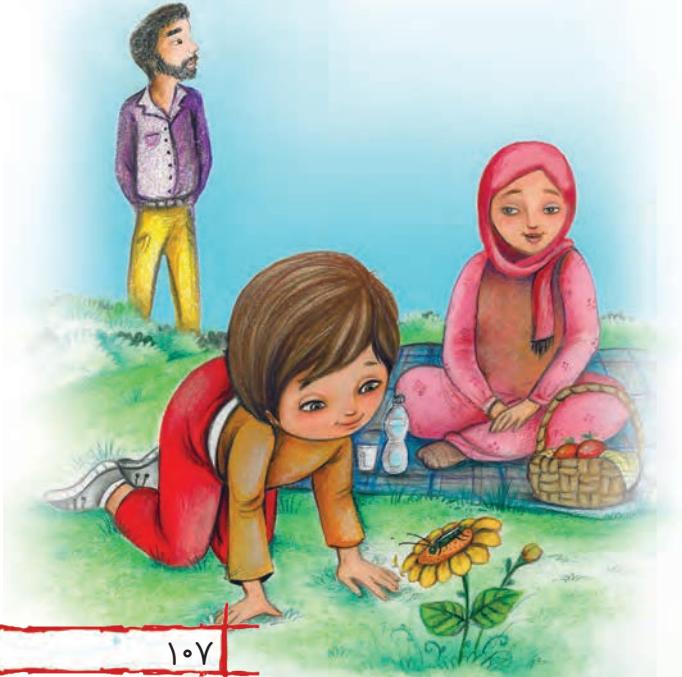

مثل دانشمندان

در یک روز تعطیل، من همراه پدر و مادرم به پارک جنگلی رفته بودم. پدر گفت: «فصل بهار چقدر قشنگ است. نگاه کن، چقدر گیاه و حیوان اینجاست. هر کدام برای خود یک جور زیبایی دارد. خیلی از حیوانات و گیاهانی را که در کتاب خوانده بودی، امروز می‌توانی اینجا پیدا کنی. مثل دانشمندها به آن ها نگاه کن! کسی چه می‌داند شاید تو هم دانشمند بزرگی برای کشورت بشوی.» پدر قدم زنان به تناشای طبیعت رفت ولی مادرم نشسته بود و اطراف را نگاه می‌کرد. من با دقت به طبیعت زیبای نگاه می‌کردم. یک سنجاقک قشنگ دیدم، ولی همین که خواستم او را بگیرم، مادرم گفت: «به این جانور زیبا چه کار داری؟»

رفتم قورباغه بگیرم. گفت: «فرزندم، به حیوان دست نزن!» دنبال یک ملخ دویدم و او را گرفتم. مادرم گفت: «تو امروز برای بازی آمدی؛ برو گردش کن.» کمی صبر کردم و گفتم: «اگر قرار است من دانشمند بشوم باید این ها را خوب نگاه کنم و دست و پا و شاخک هایشان را بشمارم.»

مادر گفت: «تو می‌خواهی دانشمند شوی، خوب است ولی باید مراقب باشی به چیزهای دیگر آسیب نرسانی.» گفتم: «این ها هم در این مدت دست و پای من را بشمارند، آن وقت همه دانشمند می‌شویم. من جانورشناس، آن ها آدم‌شناس.»

درست، نادرست

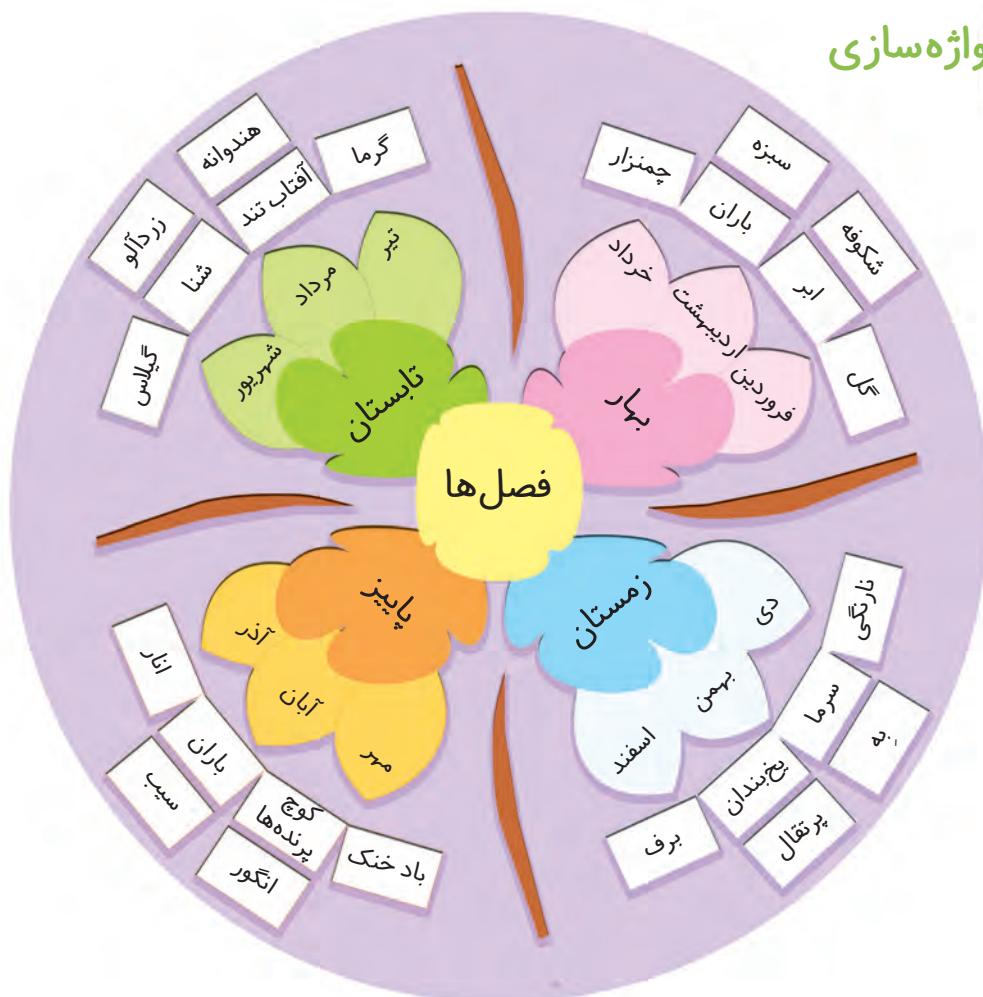
۱. روز جمعه همراه پدر و مادرم به کوهستان رفته بودیم.
۲. گیاهان و جانوران هر کدام یک جور زیبایی دارند.
۳. اگر قرار است من دانشمند شوم، باید از این جانوران نگهداری کنم.

گوش کن و بگو

۱. ماجرا در کجا و در چه فصلی اتفاق افتاده بود؟
۲. چه جانورانی توجه کودک کنجکاو را جلب کردند؟
۳. پیشنهاد پدر برای این که فرزندش مثل دانشمندها رفتار کند، چه بود؟

واژه‌سازی

بیاموز و بگو

صدای جیک جیک گنجشکان به گوش می‌رسید.

صدای چهچه‌ی بلبل‌ها به گوش می‌رسید.

صدای شرشر آب را از دور می‌شنیدم.

بچه‌ها با هم پچ پچ می‌کردند.

حالات و بگو

..... قارقار می‌کند.

..... بعبع می‌کند.

..... هاپ‌هاپ می‌کند.

..... قوقولی قوقو می‌کند.

پیداکن و بگو

۱. کلمه‌هایی را که در آن‌ها نشانه‌ی «قق» وجود دارد.

۲. کلمه‌هایی را که در آن‌ها نشانه‌ی «ط» وجود دارد.

فکر کن و بگو

۱. کدام فصل را بیشتر دوست داری؟ چرا؟

۲. برای اینکه دانشمند شوی، چه کارهایی باید انجام بدهی؟

بخوان و حفظ کن

درخت کاری

به پایش جوی آبی می‌کشانم
برای یادگاری می‌فشنام

به دستِ خود درختی می‌شنام
کلی تخم چمن بر روی خاکش

*
بسازد بر سرِ خود شاخساری
شود نیز درخت سبزه‌زاری

*
درخت کم آرد بگ و باری
چمن روید در آنجا سبز و خرم

*
درخت چتر خود را می‌کشاید
دل هر رهگذر را می‌رباید

*
به تابستان که گرما رو نماید
خنک می‌سازد آنجا را ز سایه

*
میانِ روزِ گرمی، می‌رود خواب
درختی کاشتی، روحِ تو شاداب
عباس یمین شریف

*
به پایش خسته‌ای بی حال و بی تاب
شود بیدار و گوید: ای که اینجا

نمایش

بلبل و مورچه

مورچه مشغول کار و دانه پیدا کردن است و بلبل از این شاخه به آن شاخه می پرد و آواز می خواند (چهچه می زند). باد می آید و هو هو کنان از بین درختان می گذرد و برگ های درخت ها می ریزد. یکی دونفر در حالی که سردشان شده، از خیابان عبور می کنند. مورچه در خانه اش نشسته، استراحت می کند و دانه می خورد. بلبل لرزان به در خانه مورچه می آید و در می زند.

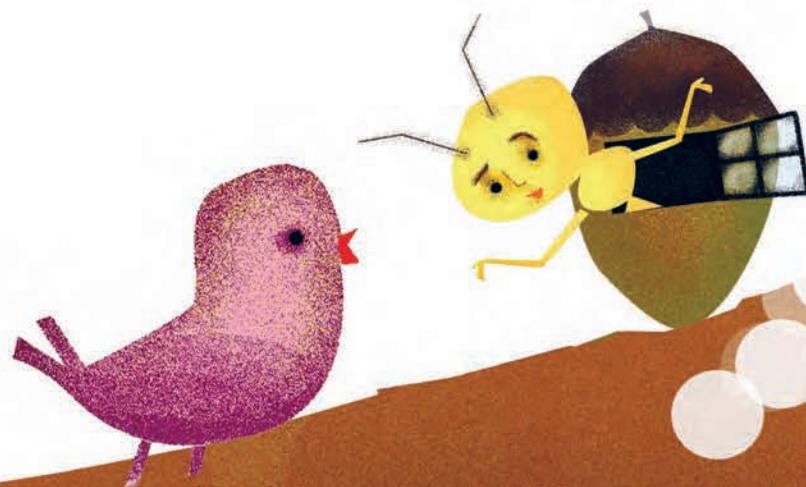
مورچه: «کیه؟»

بلبل: «خیلی سردم شده و گرسنه هستم. کمی دانه به من می دهی؟»

مورچه: «تو که در تابستان به فکر سرمای زمستان نبودی، حالا مجبوری که سختی بکشی..»

بلبل با ناراحتی در گوشه ای می نشیند و به فکر فرو می رود و با خود می گوید: «امسال زمستان سختی را می گذرام اما تابستان کار و تلاش می کنم تا محتاج دیگران نشوم..»

مورچه با مهربانی: «نگران نباش! من هم به تو کمک می کنم تا زمستان را راحت تر بگذرانی..»

بخوان و بیندیش

روبا و خروس

روزی بود و روزگاری بود. خروسی بود که
قصه‌گفتن و داستان‌شنیدن را دوست داشت و هر وقت
مرغ‌ها و کبوترها و گنجشک‌ها را می‌دید از آن‌ها
می‌خواست که سرگذشت‌های خود را تعریف کنند. آن‌ها
هم خروس را دعوت می‌کردند و هر چه را خودشان دیده
بودند و هر چه را شنیده بودند از حیله‌ها و حُقّه‌هایی که شغال‌ها
و رویاه‌ها و شکارچی‌ها برای گرفتن مرغ‌ها به کار می‌بردند و از
بلاهایی که بر سر خودشان یادوستانشان آمدند بود، سخن می‌گفتند.
یک روز خروس قدم‌زنان به صحراء رسید. فصل بهار بود
و صحراء سبز و خرم بود، درخت‌ها شکوفه کرده و بوی گل در هوا
بی‌چیده بود. خروس دلش به شوق آمد و به صدای بلند آوازی خواند.
روبا‌هی در آن تزدیکی بود. صدای خروس را شنید و به سرعت به طرف خروس آمد. خروس همین
که رویاه را دید، از ترس پرید روی دیوار و از آنجا به روی شاخه‌ی درختی پرید و همان‌جا نشست. رویاه
به خروس گفت:

«چرا رفتی بالای درخت؟ مگر از من می‌ترسی؟ من که با تو دشمنی ندارم. من وقتی آواز تو را
شنیدم و دیدم آواز خوبی داری، آدمد با تو دوست شوم. امروز هوا هم خیلی خوب است، بیا قدری با هم
در این صحراء گردش کنیم.»

خروس که داستان‌های بسیاری از حیله‌ی رویاه شنیده بود و می‌دانست این حرف‌ها همه برای
پایین آوردن او از درخت است، جواب داد: «بله، هوا خوب است، صحراء هم سبز است، گل‌ها هم شکفته
شده است، آواز من هم بد نیست ولی من تو را نمی‌شناسم و همیشه پدرم مرا

نصیحت می کرد که با مردم ناشناس رفاقت نکنم و با کسی که از من قوی تر است، در جاهای خلوت تنها گرددش نکنم. من همیشه پند پدر را به یاد دارم.» رویاه فوراً گفت: «بله، بله، من هم با پدرت دوست هستم، چه مرد خوبی است، من از موقعی که تو بچه بودی، هر روز به خانه‌ی شما می آمدم، اتفاقاً همین دیروز، ساعتی با پدرت بودم، از تو هم تعریف می کرد و می گفت که پسرم خیلی باهوش و زیرک است. بعد پدرت از من خواهش کرد که در صحراء و بیابان مواطن تو باشم تا کسی نتواند به تو آسیبی برساند.»

خروس گفت: «پدرم هیچ وقت از تو صحبتی نکرد. من هرگز یاد ندارم که رویاهی در خانه‌ی ما رفت و آمد داشته باشد. اصلاً پدر من پارسال در گذشت.» رویاه گفت: «بیخشید، مقصود من مادرت بود. دیروز مادرت سفارش می کرد که تو را تنها نگذارم، حالا اگر میل نداری گرددش کنی، حرفی نیست، ولی از این که از راه رفتن با من احتیاط می کنی خیلی متأسفم که هنوز دوست و دشمن خود را نشناخته‌ای و نمی‌دانم چه کسی ممکن است از من بدگویی کرده باشد.»

خروس گفت: «من این را می‌دانم که خروس و رویاه باید با هم رفاقت کنند. چون که رویاه از خوردن خروس خوشش می‌آید و خروس عاقل باید دلش برای خودش بسوزد و با دشمن خود دوستی نکند.» رویاه با خنده جواب داد: «گفتی دشمن؟ دشمن کدام است؟ مگر خبر نداری؟ دشمنی از میان حیوانات برداشته شده و سلطان حیوانات دستور داده است که تمام حیوانات با هم دوست باشند و هیچ کس به دیگری آزاری نرساند.»

وقتی رویاه داشت این حرف‌هارا می‌زد، خروس گردن خود را دراز کرده بود و به راهی که به آبادی می‌رسید، نگاه می‌کرد.

رویاه پرسید: «کجا را نگاه می‌کنی، حواس‌ت اینجا نیست؟» خروس گفت: «حیوانی را می‌بینم که از طرف آبادی دارد می‌آید، نمی‌دانم چه حیوانی است اما از رویاه، کمی بزرگ‌تر است و گوش‌ها و دُم بزرگ دارد و پاهایش باریک و بلند است و مثل برق و باد می‌دود و می‌آید.» رویاه از شنیدن این حرف ترسید و دست از فریب دادن خروس برداشت و در فکر بود که کجا بگریزد و چگونه پناهگاهی پیدا کند و پنهان شود و شروع کرد به طرف صحرارفتن.

خروس که رویاه را خیلی وحشت‌زده دید، گفت: «حالا کجا می‌روی؟ صبر کن بینم این حیوان که می‌آید، چه جانوری است؟»

رویاه گفت: «نه، از نشانه‌هایی که تو می‌دهی، معلوم می‌شود که این یک سگ شکاری است و ما میانه‌ی خوبی با هم نداریم، می‌ترسم مرا اذیت کند.» خروس گفت: «پس چه طور خودت الآن می‌گفتی که همه با هم دوست هستند و گرگ و گوسفند و رویاه و خروس رفیق شده‌اند و کسی با کسی کاری ندارد؟» رویاه گفت: «بله، اما می‌ترسم این سگ هم مثل تو این خبر را هنوز نشنیده باشد.» این را گفت و پا به فرار گذاشت.

(مرزبان نامه، بازنویسی مهدی آذریزدی)

❖ درک و دریافت

۱. رویاه برای فریب خروس چه تلاشی کرد؟
۲. خروس چگونه از فریب رویاه در امان ماند؟

نیایش

ای پروردگار عزیز، هر و محبت توبه همی موجودات رسیده است،
ما را هم در پناه هر و محبت خویش قرار بده.

خدایا، به ما تندرستی و توانایی بده تا بتوانیم در درس و زندگی موفق باشیم و به میهن عزیزمان، ایران خدمت کنیم.

ای خدای بزرگ و همراهان، آنون که یک سال بزرگتر شدم و کلاس دوم دبستان را بایاری و لطف توبه پایان رساندم، از تو سپاس گزارم و امیدوارم همیشه یار و یاور من باشی.

فهرست کتاب‌های مناسب پایه‌ی دوم ابتدایی

نام کتاب	نویسنده یا مترجم	ناشر
۱. هدیه‌ی خاله نگین	اسانه شعبان نژاد	کانون
۲. نماز فرشته	نورا حق پرست	کانون
۳. راز آبگیر	سرور پوریا	کانون
۴. روز بزرگ جوجه کوچولو	ترجمه: مژگان شیخی	انتشارات قدیانی
۵. قصه‌های شب ا تا ۵	برادران گریم	انتشارات قدیانی
۶. قصه‌های شب ع تا ۱۰	برادران گریم	انتشارات قدیانی
۷. مجموعه‌ی هفت قصه خنده‌ی کبک (۱)	محمد میرکیانی	انتشارات مدرسه‌ی برهان
۸. بازگان و طوطی	بازنویسی محمود کیانوش	انتشارات دهداری
۹. رنگین کمان	جمشید سپاهی	کانون
۱۰. دختری که زیاد می‌دانست	محمد حمزه‌زاده	انتشارات مدرسه‌ی برهان
۱۱. خواب‌های عجیب	محمد حمزه‌زاده	انتشارات مدرسه‌ی برهان
۱۲. قصه‌های کوچک برای بچه‌های کوچک (۱)	شکوه قاسم نیا	انتشارات قدیانی
۱۳. قصه‌های کوچک برای بچه‌های کوچک (۲)	شکوه قاسم نیا	انتشارات قدیانی

انتشارات قدیانی	محمد رضا یوسفی	۱۴. حسنی به مکتب نمی‌رفت (کامل)
انتشارات افق	مصطفی رحمان دوست	۱۵. بچه‌ها و پیامبر
انتشارات مدرسه‌ی برهان	مجید توگلی	۱۶. خرگوشی که پرواز می‌کرد
انتشارات مدرسه‌ی برهان	محمد میرکیانی	۱۷. خواب رویاه
پیام محراب	مرتضی امین	۱۸. موش کوچولوی سیاه
کانون	پرویز کلانتری	۱۹. خانه‌ی حاج رحیم کجاست؟
انتشارات فرشتگان	زهره‌وثوقی	۲۰. جوجه‌های زیرهای
انتشارات مدرسه‌ی برهان	پروین علیپور	۲۱. شکوفه باران
انتشارات مدرسه‌ی برهان	مهری ماهوتی	۲۲. سفر به سرزمین آفتاب
ترجمه: سید مهدی شجاعی	ترجمه: سید مهدی شجاعی	۲۳. مروارید
نشر نخستین	بازنويسي: شعله طوسی	۲۴. گربه‌ی پرافاده
نشر برف	ترجمه: بیژن نامجو	۲۵. الاغ آوازخوان
پیام نور	عباس علامه	۲۶. پسری که کوچک شد
طرح و اجرای کتاب	بتول مجیدیان	۲۷. اسباب بازی زنده
پیام نور	امیر مهدی مراد حاصل	۲۸. یکی بود، یکی نبود ۱
پیام نور	امیر مهدی مراد حاصل	۲۹. یکی بود، یکی نبود ۲
بچه‌ها سلام	حمدی عاملی	۳۰. پیلوان تیرداد
نشر نخستین	ترجمه: گاماییون	۳۱. قارچ و مورچه
انتشارات مدرسه‌ی برهان	ظریفه رویین	۳۲. نوه‌های ننه رعناء

بنیاد پژوهش‌های اسلامی	راضیه شعبانی	۳۳. همسایه‌های تازه
جاده‌ی ابریشم	غلامرضا مرادقلی	۳۴. خانه‌ی شکلاتی
کانون	مژگان شیخی	۳۵. راز آواز
انتشارات اورانوس	آلفرد جهانفروز	۳۶. جادوگر غار سیاه
انتشارات قدیانی	ترجمه: بیژن نامجو	۳۷. شنگول و منگول
بچه‌ها سلام	حمید عاملی	۳۸. تپل میل و کپل
نشر رامین	محمد نژد	۳۹. مریم کوچولو و ماهی سرخ رنگ
انتشارات قدیانی	بازنویسی شکوه قاسم‌نیا	۴۰. نانی نازنازو
آستان قدس رضوی	راضیه شعبانی	۴۱. ماشینی که خواندن و نوشتن یاد گرفت
انتشارات مدرسه‌ی برهان	مهری ماهوتی	۴۲. قصه‌های زینب
نشر افق	ناصر یوسفی	۴۳. ماه پیشانی
پیام آزادی	حمید هنرجو	۴۴. مملی غصه‌نخور
محراب قلم	فریبا کلهر	۴۵. سوت فرمانروا
انتشارات قدیانی	شهرام شفیعی	۴۶. خاله‌ی عروسک من
نشر افق	ناصر یوسفی	۴۷. پنج قصه از یاسمن و جوجه‌ها
انتشارات امیرکبیر	محمد رضا یوسفی	۴۸. گردنبند ننه همدم
کانون	ناصر کشاورز	۴۹. سیب جان سلام
انتشارات زیتون	نوری ایجادی	۵۰. امام علی و پرنده

محلان محترم داویانی کرامی دانش آموزان و صاحب نظران می توانند نظر اصلاحی خود را درباره مطلب

این کتاب از طبق نامه به نشانی تهران- صندوق پستی ۱۵۸۷۵/۴۸۷۴- کروه دسی مربوط و یا پیام نگار (Email)

ارسال نمایند.

دقتر ماین کتاب نای دسی عمومی و متوسطه نظری